

AZ ELTITKOLT HAZAI 11 CSŐD FŐOK IS TŰRHETETLEN (VÁLASZLEVÉL)

feladó: **András**
Tejfalussy <tudomanyos.rendorseg.pjt@gmail.com>
címezett:
másolatot
kap: Győr-Moson-Sopron MSz <msz.gyor@gmail.com>
dátum: 2013. június 30. 22:57
tárgy: Re: FW: NEM LEHET EZT ELFOGADNI!!! KÜLDJÉTEK
TOVÁBB!
küldő: gmail.com

Az MVSZ VIII. Világkongresszusán és a Ksigazdapárt f. hó 29-i Pomázi rendezvényén is ismertetett 11 eltitkolt csőd főok (lásd melléklet) megszüntetéséhez is szeretném kérni a jogi és szakmai állásfoglalásaitokat és a csődfőok elhárítási konkrét javaslataitokat. Üdv, Tejfalussy András (www.tejfalussy.com)

2013. június 30. 11:04 levelekMichael1905 írta, <bm1905@gmail.com>:

www.tejfalussy.com

3/1. Kód: CSOD-FOTITKOK-100207

HAZÁNK MAI EGÉSZSÉGI- ÉS GAZDASÁGI CSŐDJÉNEK A 11 (TIZENEGY) ALAPVETŐ FŐ OKA, AMELYEKNEK AZ ELTITKOLÁSA IS HAZAÁRULÁS!

- 1./ KONYHASÓVAL (NaCl-dal) MŰTRÁGYÁZÁSSAL MÉRGEZIK A MAGYAR TERMŐFÖLDEKET
- 2./ TUDATOSAN AKADÁLYOZZÁK A KONYHASÓ FIZIOLÓGIÁS MÉRTÉKŰ OPTIMÁLIS ÉTKEZÉSI PÓTLÁSÁT (a fiziológiás pótlás akadályozása életrövidítő + ivartalanító hatású!)
- 3./ TIMSÓ, KÁLISÓ STB. KÁLIUMVEGYÜLETEKKEL MÉRGEZIK AZ ÉLELMISZEREKET (a kálium túladagolás is életrövidítő+ivartalanító = népirtó hatású!)
- 4./ TUDATOSAN RÁKÉNYSZERÍTENEK A KÁLIUMOT MÉRGEZŐEN (AFIZIOLÓGIÁSAN) TÚLADAGOLÓ ÉLETRÖVIDÍTŐ ÉS IVARTALANÍTÓ ÉTKEZÉSRE
- 5./ TUDATOSAN AKADÁLYOZZÁK AZ EGÉSZSÉGET VÉDŐ ÉS GYÓGYÍTÓ-HATÁSÚ DESZTILLÁLT IVÓVÍZZEL VÍZPÓTLÁST, HELYETTE FERTŐZŐ VÍRUSOS ŰRÜLEKET ÉS MÉRGEZŐ VEGYSZEREK TARTALMAZÓ VEZETÉKES VÍZZEL ITATJÁK A NÉPET
- 6./ 1-5. FOLYTATÁSÁHOZ TUDATOSAN MEGHAMISÍTOTTÁK A LABORATÓRIUMI ADAT ÉRTÉKELEÉSHEZ ÉS EGÉSZSÉGÜGYI ELŐÍRÁSOKHOZ ALAPUL VETT (HATÁRÉRTÉK) SZÁMOKAT
- 7./ Kb. 300%-kal több adó + járulék sújtja a magyar termelők termékárait, mint az azonos piacon árusító külföldiek (szlovákok stb.) termékárait. Emiatt a magasabb árú hazai termékek eladhatatlanok és a magyarországi termelők beszüntetik a termelést, s megszüntetik a termelő fizetési munkahelyeket
- 8./ Tudatosan akadályozzák az áramtermelő erőművek geotermikus (magma)hővel fejlesztett olcsó nagynyomású gőzre történő átállítását, s az erre alkalmas, a Potter Drilling cég által kifejlesztett kőzetátolvasztásos, olcsóbb mélyfúrás alkalmazását
- 9./ Magyarországnak azért is lett a korábbinál is sokkal nagyobb külföldi adóssága, mert a kormányok, e hitelek törlesztésére pénzszerzés címén külföldieknek eladott magyar területekért, vállalatokért, ingatlanokért beszedett összegnél többet, sok ezer milliárd forintot elpazaroltak, elpazarolnak a vidéki szennyvízcsatornák számának növelésére, hogy az ivóvíz-szolgáltató folyókba a vezetékes ivóvízbe átjuttatott fertőző vírusokat, fogamzásgátló stb. népirtó anyagokat juttassanak
- 10./ Az infúzióknál és étkezésnél is optimális Na : K = 30 : 1 arány helyett az Na : K = 1 : 1 gyilkos arányt alkalmaztató kormányok, az általuk ezúton ivartalanított és lerövidített életű magyarok megüresedett ingatlanait eladják külföldieknek, s eltulajdonítják a kipusztított magyarok nyugdíjra befizetett pénzét
- 11./ 1-10. FŐLEG A KORRUPT TUDOMÁNYOS- ÉS TÖRVÉNYKEZÉSI BŰNÖZŐK BŰNE

feladó: I.....címezett: Győr-Moson-Sopron MSz <msz.gyor@gmail.com>
titkos másolat: tudomanyos.rendorseg.pjt@gmail.com
 dátum: 2013. június 30. 11:04tárgy: Fwd: FW: NEM LEHET EZT ELFOGADNI!!! KÜLDJÉTEK
TOVÁBB!küldő: gmail.comhitelesítő: gmail.com

Kedves Szövetségesek!

Egy hosszú levelezést teszek közzé, azoknak akik "tudnak" sokat (is) olvasni.

Azért kiemelkedően fontosak ezen írások tartalma mert az alapgondolkodásunk, és "létezésünk" okát, okozatát feszegeti, és rámutat arra, hogy milyen "kifosztás 2.0. " verziója indulhat el.

Ezzel szemben csak azoknak van képességük gyógyítani akik kiismerik a "ármám" szándékot, s felismerik a megoldás alap kérdését, amiről ma is, még beszélni sem lehet.

természetesen nem kell mindenkinek egyet érteni, de a "néma cinkosoknál" kártékonyabbja nincs a magyarságnak

A levél áradat azért indult mert a Hatalom ideiglenes birtokosai "zavarukban" összehívtak egy konferenciát amelyben a tulajdon jogokat feszegetik, köztulajdoni szempontból (lásd legalul Dr Damm Andrea elemző levelét)

Az email címek törölve lettek, de tájékoztatom az olvasót, hogy a leveleket a hatalom ideiglenes birtokosai is megkapták

jó elmélkedést

moderátor

Sárga kiemeléssel a moderátori "eligazítások"

innentől a levelezés időrendben fordítva

Barátaim! (Dr Bene Gábor, (Msz Élenjáró az AJET tagozat tagja) korábbi 2010 és mai írása)

Nem tudok sokat írni e témáról, de ide másolom azt amit elmondtam egykor a parlamentben.

Egyetértek Árpáddal mert a két tulajdonforma alapvető kérdés, amit szerencsés lenne NEKUNK is tisztázni!

Szerintem csak azon szerezhető TULAJDON, amit az ember maga alkot.

Amit Isten (vagy a természet) alkotott, azon csak birtokjog szerezhető s az is csak a közjó szolgálat függvényében. Ennyiben tagadom a kapitalista felfogást.

Beszédem a parlamentben megrendezett tudományos konferencián. 2010-12-10

Nagy tisztelettel köszöntök minden érdeklődőt és az előadó urakat is. Emlékezetembe tódul egy kép, amikor a „Nullum crimen sine lege” elvének áttöréséről vitázott a parlament alsóháza, s egy általam nagyon tisztelt képviselő felszólalásában felhívta társainak a figyelmét arra, hogy fel sem tudják mérni: mit fog majd ennek a jogpozitivistá alaptételnek áttörése eredményezni.

Valóban nehéz a következményeit felmérni, mint ahogy a történeti alkotmány mellőzésének a következményeit is.

Meg kell említenem az „alkotmányozás” kapcsán a magyar nyelv különlegességét. A nyelvünk ugyanis képes beszéd. Szavai, kifejezik a dolgok belső tartalmát és lényegét. Így ha az alsóházat nem törvényhozásnak, hanem „alkotmányhozásnak” nevezné a népünk már sok-sok évszázada, akkor Én is elfogadnám ezt a magyar közjogi gondolkodástól eddig teljesen idegen fogalmat – az „alkotmányozást” – de így ma, sajnos csak törvényt hozhat a magyar alsóház és nem alkotmányozhat, hisz az alkotmányunk valójában törvényekké nemesült szokásjogból áll. Ahogyan Frank Ignác írta egykor az alkotmányról: „...legerősebb törvények, amelyek már írásba foglalásuk előtt (mintegy élve)gyökeret vertek”, s szerintem nemcsak a nép, de a vezetőink lelkében is.

Közjogi gondolkodásunk tehát elismeri, hogy a racionális világ szabályai felett, létezik egy felsőbb szabályrendszer, amely az Isten, vagy a természet közvetlen parancsa. Valójában az a szerves jogfejlődés, amely megszakadt 1944. március 19-én a német katonai megszállással, majd 1949-ben a buharini alkotmány lefordításával teljes mellőzés állapotába került, immár 62 esztendeje folyamatosan nyugszik. A Sztálin parancsára és a szovjet katonai jelenlét zsarolásával, valamint Rákosi tevételes részvételével bevezetett ál-alkotmányt –vagy ha így jobban tetszik hatalmi szabályzatot – az 1989 évi XXXI. törvénnyel módosította az akkori diktatúra szintén illegitim Országgyűlése. Ez a „módosítás” azonban a moszkvai bolsevik kiszolgálás irányából átváltott a brüsszeli globalista kiszolgálás felé, s lehet nem volt ez szándékos, de az eredmény a jelenlegi kiszolgáltatottságunk és kifosztottságunk.

Ennek az ál-alkotmánynak köszönhető a köztalán szinte teljes eltüntetés, az értékrend nélküli rétegek támogatása, a jogok-kötelezettségek teljes káosza, a létbizonytalanság és a nagy munkanélküliség. Ez lett az eredménye annak, hogy nem teljesítette a politikai osztály azt a kötelezettségét, amely az alkotmányos magyar államok sorába, valamint a szerves jogfejlődésben kialakult alkotmányos jogfolytonossághoz vezette volna vissza államunkat 1989-ben. Az állam és a politikai osztály, azóta sem látja el azt a funkciót, amely okán a nemzet létrehívta.

Mindezt el lehet fedni a szavak átértelmezett használatával, illetve a szavak eredeti jelentésének módosításával. Nem csak a bolsevik diktatúra, de a mai hatalmi struktúra is ezzel próbál operálni a saját védelmében. Most is tetten érhető volt ez a csúsztatása a szavaknak, ezen értelmezési zavar a közbeszédben, amikor az előzőekben fordító szinkrontolmács egyszerűen nem volt képes megkülönböztetni a birtok és tulajdon szavak közötti alapvető különbséget, ami egyébként a magyar jogi gondolkodásban legalább ezer éves hagyomány, sőt a monetáris diktatúra, a pénzügyi megszállás elleni harcunk egyik legfontosabb alapja is. **Hiszen ma pontosan az a világ legfőbb gondja, hogy nincs egy végső tulajdonszerzési korlát. S így, ma már a világ vagyontömegének több mint fele néhány tucat kiemelkedően gazdag család kezébe került. S ezen vagyontömegek már nem a közjót, nem az emberiség közös céljait és az életminőséget, hanem csak és kizárólag a magánprofitot szolgálják. Ez eredményezi a kíméletlen profit maximalizálást, a fenntarthatatlan „fejlődést”, a felelőtlen környezetszennyezést, a természeti kincsek stratégiátlan felélését és sorolhatnám. Addig azonban, amíg mi magunk sem vagyunk tisztában az ősiség birtokelméletének emberiségvédő gondolatával, amíg nem tudjuk azt, hogy a birtokos a jogok és kötelezettségek egyensúlyában volt korlátozva a termelőeszközei feletti rendelkezési jogban, de nem lehetett a birtokát jelzálogjoggal megterhelni, tehát az**

árveréshez vezető hitelcsapdába nem volt becsalható a magyar birtokosság. Ma, amikor a lakások százezreit akarják elárverezni az adósságcsapda miatt, nagyon aktuális ez a téma. Az ősiség birtokjoga miatt a jobbágytelek is – mint egy származékos birtokjog –, sokkal nagyobb biztonságban volt hazánkban, mint ott, ahol az ősiség törvénye nem védte meg a birtokost. Sajnos a mai polgároknak már ki van mosva az agya, s nem értik a tulajdon-birtok közötti különbség fontosságát és szerepét a fenntartható gazdálkodás, a szerves, természet közeli értékrend megtartásában. Lehet ezen nevetni kedves Nótári úr, de a világ legnagyobb drámája az uram, hogy gátlástalanul lehet maximális vagyonokat szerezni, s ezzel nem szükséges a közjót is szolgálni a magánérdek primátusa mellett. Pedig az esetek óriási százalékában a közjót szolgálta a régi magyar nemesség az adott korszak, adott viszonyai között. Meg kell például nézni, hogy milyen nagy emberi drámák történtek annak következtében, amikor I. György uralkodása alatt, elindult az a - ma már nagyon is megkérdőjelezhető – „fejlődés”, mely elkergette az angol parasztot a még megmaradt a földjéről, s ezzel mintegy előkészítette az egész világra kiható ipari forradalmat. Ezen „fejlődés” tette az akkori világ pénzügyi-kereskedelmi központjává a londoni City-t, magánosította először a közpénzrendszert, közben kegyetlenül kiirtotta a gyarmatok őslakóit, valamint elhurcolta Afrikából rabszolgának a bennszülöttek százezreit. (Milyen erkölcsi mintát ad nekünk, ennek a felfogásnak pénzuralmi gátlástalansága?)

Hazánkban – éppen az ősiség védelme miatt –, nem történhetett ez meg, tehát nem nekünk kell lehajtanunk a fejünket. Mi nem elmaradott népség vagyunk, hanem a közép és újkor legtisztességesebb közjogi gondolkodásával bíró ősi nemzete. A magyar szuverenitás elmélet, amely a király- és népszuverenitás egyeduralommá válásának lehetőségét küszöböli ki, s megteremti a tartalmi és nem a látszat hatalommegosztásnak a világon egyedülálló rendszerét. Lényege, hogy a főhatalom birtoklója (tehát a Szentkorona feje) és a nép/nemzet (tehát a Szentkorona tagjai) nem birtokolhatják a szuverenitás teljességét, mert fölöttük áll az alkotmányos joguralom és a főhatalom tulajdonosa: a Szent Korona.

Ezzel a korona szuverenitás elmélettel valójában, a megosztott és ellenőrzött hatalomgyakorlásnak egy olyan ellensúlyokkal és fékekkel biztosított rendszerét valósította meg a magyar közjogi gondolkodás, amely egyedülállóan biztosítja az államhatalom működési rendjét a közjó és a közhatalom érdekében. A helyes és jó hatalomgyakorlásról ma is sokat hallunk a közbeszédben. De a pénzuralmi véleménydiktatúrában nincs egy olyan stabil pont, amelybe kapaszkodva meg lehetne teremteni az állam autoritását és legitimitását. Mindez csak a történelmi alkotmányosság továbbfejlesztése, s alapelveinek visszavételével lehetséges.

Előttünk a lehetőség, hogy helyre tegyük alkotmány szavunk értelmét, ezáltal a jogrendet is. Ha a magyar közjogi gondolkodás talaján járunk, akkor elismerem: megvan a felhatalmazása arra a mai magyar alsóháznak, hogy meg tegyen egy fontos lépést. Jogfolytonossági törvényt hozhat! Még alaptörvénynek is nevezheti, bár az 1848. áprilisi törvények –amelyek jelentősen módosították az akkori magyar alkotmányosságot – mégsem vindikálták maguknak a jogot, hogy áprilisi törvények helyett alaptörvénynek nevezzenek, egy törvényt! Nem hívható tehát „alkotmánynak” a törvény, mert az egész és a rész viszonyában állnak. Viszont alaptörvénynek vagy akár sarkalatos törvényeknek nevezhetik!

A joghierarchia csúcsán tehát a történelmi alkotmánynak kell állnia, amelynek nem kritériuma, hogy írott legyen. Nyugodtan lehet íratlan, szokásjogi alapú is. Hiszen Anglia és Izrael is bizonyíték arra, hogy a konvenciók nagyon is képesek betölteni az írott törvény szerepét. S a magyar közjogi gondolkodás egyébként is fejlődőképes, sőt egyes elemeiben a mai világ számára is nagyon előremutató!

A most készülő törvényben tehát nem utalni kell a kereszténységre és a Szent Koronára, hanem vissza kell helyezni a koronát az Őt megillető helyre, a főhatalomba! A Szentkorona-tan valójában azonos az alkotmánnyal, mert szokásjogi jogfejlődés eredménye, s az önök által elgondolt törvénynek pedig, ebbe a természetes jogfejlődésbe kellene beilleszkednie, s nem „új utakat” találni! (A népi bölcsesség mondja: A járt utat a járatlanért, el ne hagyd!)

Sajnos a mai magyar népességnek – s különösen a társadalom atomizálódott részének – nincs már alkotmányos jogtudata, s a nemzettudat is felszámolódott, majdnem megszűnt. Ma már – a kulturális globalizáció miatt –, lassan csupán lakosságról beszélhetünk. Ez egy nagyon szomorú következménye annak, hogy **az elmúlt húsz évben a nemzeti büszkeséget, s közjogi hagyományokat eltüntető bolsevik internacionalizmus folytatódott, bár átalakult**. Viszont fel is erősödött a nemzetellenes folyamat, köszönhetően a divatosá vált amerikanizmusnak. Ma, sajnos még az egyetemeken sem hatnak oda, hogy alkotmányos jogtudata és magyar elkötelezettsége legyen a következő jogász generációknak. A jogi karok és tanszékek élén ott maradtak a régi elvtársak, s átalakultak liberálissá. Ezt nem vádként mondom hanem változást remélve és sajnálatos tényként állapítom meg.

Végül, el szeretném mondani azt, hogy nagy a felelősség Önökön. Én tisztelettel kérem Önöket arra, hogy a természetjogi elvek irányába induljanak el, s ebből a szemszögből közelítsék meg a kérdést, és ne a hit-lélek nélküli jogpozitivizmus oldaláról. Gondolják át szavaim igazságát, mert kötelességük ezt keresztülvinni, hiszen ez a magyar joghagyomány útja. **A Szent Korona személye a közjogi gondolkodásunk lényege. Legyünk büszkék erre, mert nekünk – a gyakorlatban is bevált –, szkíta eredetű, s régiségében is modern közjogi gondolkodásunk van**. Ne akarjunk mindig nyugati mintát követni, ne onnan várjuk segítséget, hanem biztos kézzel nyúljunk vissza a saját hagyományainkhoz. Amit nem haladott túl az idő, azt be kell építeni az önök által tervezett törvénybe, alaptörvénybe.

Ez a törvényhozás azonban, csak az alkotmányos jogfolytonosság kimondása esetén erősíti meg a magyar állam legitimitációját, amellyel kapcsolatban komoly kérdőjeleink vannak! De nagyon pozitívan módosíthatná a jelenlegi kormány legitimitását is az alkotmányos joghelyreállítás, mert egy legitimitás hiányos államnak nem lehet legitim (legfeljebb legális) kormánya!

Nem szabad ugyanis megfedkezünk arról, hogy a jelen állam nem egyszerűen jogfolytonos a Rákos-kádár diktatúrával, hanem mellette még (de jure) illegitim is. Ám a tényleges (de facto) legitimitása is csak abból ered, hogy 1989-ben tévedésbe ejtették, s azóta is tévedésben tartják a társadalom többségét a jogi legitimitás vonatkozásában. (A témát kerülő közbeszéd állapotából jól látható, hogy a tudatunkért folyó harc folyamatos, a fogyasztóvá degradálásunk alapos.)

Beszéltem azokról az alapvető problémákról, amelyeket sem a közbeszéd, sem a véleménydiktatúra nem tárgyal. Megszólaltam, mert fel kell hívni a képviselők figyelmét arra, hogy szent kötelességük a közhatalom gyakorlás áttekintése. Kötelességük a Szentkorona főhatalmának a biztosítása, s helyre kell állítsák a jogfolytonosságot a történelmi állammal, valamint a történelmi alkotmánnyal! Ha elmulasztják ezen kötelességüket, a jövő biztosan számon kéri majd. Széchényi is későn döbönt rá, hogy nem lehetséges semmilyen modus vivendi a monetáris diktatúra gátlástalanságával. A mai pénzügyi megszállás kiszolgálói viszont nem akarják észrevenni azt, hogy a bankárkaszt túlzottan zárt egység, s ma még talán megfizetik szolgálataikat, de a leszármazottaikra már nem lesz szükség. Ezért gyermekeik, unokáik fogják majd felelősségre vonni a mai kötelességszegőket. Különösen a kereszténydemokraták felé üzenem, hogy a jogpozitivizmus bizony szemben áll a hittel, s tagad minden természetfelettit. Ezt is a „nagy elsötétedés” korszaka indította el, de mostanára a monetáris diktatúra legfőbb jogi érve lett. Gondoljátok meg kereszténydemokraták! Ti is érzitek, hogyan erősödött napról-napra a média agymosás és milyen módon vették ki a joghagyományuk tiszteletét a magyar emberek tudatából. Talán még nem késő!

**A legfontosabb államjogi kérdésekre adott magyarázataimat a földkérdés kapcsán - a politikai filozófiai alapelvek mentén - éppen tegnap tettem fel a nemzetihirhalóra, Balogh prof. számítógépén, tehát magyar betűkkel!
Az MTI szöveget **kék szinnel** egészítettem ki, s így az tényszerűvé lett!**

Törvényesség a törvénytelenégből

Áder János szerint nem volt alkotmányos akadálya a földtörvény kihirdetésének.

Szerintem pedig, éppen "csak" alkotmányos akadályai voltak és vannak a jelen hamis törvénykezésnek és kihirdetésnek. Azt már nem is említem, hogy a pártpolitikai hamisság, már a 2006-os szavainkat, mondatainkat is megpróbálja magáévá tenni úgy, hogy közben kiüresíti és a saját törvénytelenységüket próbálja vele igazolni. Sajnálatra méltó igyekezet ez, mert törvénytelen működésből a hamisan használt szavakkal nem lesz törvényes!

Áder János (egy de facto csalásra épült köztársaság vezetőjeként) aláírta a(média manipulációval megválasztott és a bankárkaszt által pórázon tartott pártok alkotta illegitim alsóházban) a múlt héten elfogadott földtörvényt. Áder közleménye szerint sokan (de nem elegenden) megpróbálták befolyásolni, hogy ne írja alá a törvényt. De mivel (Ő maga, s az egész pártokrácia is a bankárkaszt és a multik függvénye, így megállapította, hogy) a földtörvény alkotmányossága sem tartalmi, sem formai szempontból nem vonható kétségbe, így kihirdetésének nincs (a hazugságállam és annak hamis alkotmányossága szempontjából) alkotmányos akadálya.

Áder közleménye szerint volt olyan, aki petícióval fordult hozzá, mert úgy vélte, hogy (még a saját maguk alkotta hamis jogrend szerint is formailag) törvénytörő volt az elfogadás módja. Áder szerint a botrány ellenére sem vonható kétségbe a (törvénytelen alsóháznak a globalista érdekek és a szervezett magánhatalom kiszolgálása érdekében meghozott) törvény jogi érvényessége (a jelenlegi idegen eredetű és illegitim jogrendben.) A (de jure nem létező) köztársasági elnök szerint nem hivatkozhatnak házszabálysértésre azok, akik erőszakos fellépéssel(pontosabban az ellenállási jogukkal elve) akadályozták, hogy az elnök levezesse az Országgyűlés ülését. (Ne feledjük! A házszabályok sem legitimek, mivel nem a történeti alkotmányosság elvei alapján, de meg a népszuverenitás alapján sem törvényesen születtek)

"Nem mindegy, milyen példát közvetítünk: rend nem születhet rendbontásból, törvényesség a törvénytelenégből, joguralom a jogtalanságból" - fogalmazott az államfő. (Hogy nem szakad rá a Sándor palota plafonja?)

Az eredeti MTI szöveget kijavította: Dr. Bene Gábor

Fáy Árpád Msz Jogfolytonosság Előkészítő Tagozat tagjának írása, Ő volt egyébként a második ember aki a téma fontosságát felvetette és véleményének hangot adott.
Mogy-ra javasolja meghívni a Tisztelt személyeket

Ő is meghívható volna az alkotmány sátorba (felmerült Drábik is bennem, de nem vagyok biztos benne).

Meghívható a Csath Magdolna féle társaság is, de nem lehetnek főszereplők, mert akkor meghatározzák a színvonalat. Mondják el véleményüket, de fel lehet tenni nekik akár ezt az 5 kérdést, akár más kérdéseket, amik azonban szembesítsék őket a túl szűk absztrakció hátrányával.

Árpád

From:

Subject: RE: NEM LEHET EZT ELFOGADNI!!! KÜLDJÉTEK TOVÁBB!

Kedves Mária! **Kincsesné Mária és Fáy Árpád levelei, és Dr Damm Andrea felvetései**

Erről a pontról mi a véleményed?

„5. szükséges **az intézményesített életviteli önszervezési feltételek, jogok portfóliójának megnevezése, érvényesülése** a legfontosabb csődelkerülési társadalompolitikai útként - az egyébként nagyon fontos, de önmagában elégtelen öncsőd törvényhez (mert az öncsőd törvény egy tágabb életvezetési portfólió törvény egyik fejezeteként töltheti be maradéktalanul a szerepét)”

szervusz

Árpád

Subject: FW: NEM LEHET EZT ELFOGADNI!!! KÜLDJÉTEK TOVÁBB!

Fáy Árpád JOGOS kérdései, amiket tisztázni kell:

Mire való a magántulajdon és mire másra a köztulajdon?

A jog miért nem szabályoz, miért átlényegít?

Tulajdonképpen **ki az alanya, alkotója, használója a jognak?**

Fáy szerint:

A megoldás a két tulajdonforma funkciójának megkülönböztetése – és attól fogva mindegyiket a maga helyén, a maga funkciójában kellene előnyben részesíteni!

Mert:

Fogalmi képtelenség a köz- és magántulajdon egyenjogúsága, és a rendszerváltási problémáink egyik fontos oka volt ezen szemlélet alaptörvényi megjelenése, hivatkozhatósága.

Továbbá:

A hitel alapvetően a hitelfelvevő joga, jogosultsága.

A bank egy közszolgáltató - kellene, hogy legyen!

A pénz alapvetően NEM LEHET a bank tulajdona, hanem a banknak van koncessziója a pénz szakszerű kezelésére – mármint kikerülhetetlenül az ügyfele javára ténykedve.

Figyelemre méltó gondolatok. Kérjük, figyeljenek rá!

KSM

Fáy Árpád velős 5 pontja

1. szükséges a **magán és köztulajdon funkció szerinti megkülönböztetése**
 2. szükséges az **ellopott oklista vissza adása**, azaz az egyoldalú, a másik fél hátrányára tehető szerződésmódosítás oklistájának helyre tétele a szerződő felek minden irányában (mint szerződés kultúra intézményi alapja)
 3. szükséges eszköze a **pénzügyi érdekvédelemnek** és pénzpolitikának - **az ügyfelek alanyi hiteljogából kiinduló értelmezés a bankok szerepe, az ügyfelek helyzetére, a kormányzat feladataira**
 4. szükséges a **hitelpénz rendszer működési alapmodelljét alapvetően sértő**, azaz diszfunkcionálisan működő bankok, bankrendszer hibáinak megértése, megnevezése, szankcionálása , kompenzálása (mert a társadalom háztartási és vállalati gazdasági érdekét, boldogulását alapvetően gátolja a banki szerepkör mai eltorzult, tehát súlyosan diszfunkcionális állapota)
 5. szükséges **az intézményesített életviteli önszervezési feltételek, jogok portfóliójának megnevezése, érvényesülése** a legfontosabb csődelkerülési társadalompolitikai útként - az egyébként nagyon fontos, de önmagában elégtelen öncsőd törvényhez (mert az öncsőd törvény egy tágabb életvezetési portfólió törvény egyik fejezeteként töltheti be maradéktalanul a szerepét)
-

Kedves Dr Damm Andrea!

Videóit sokat nézegetem, érdekesek.

A devizahitelek botrányában kedvtelve indítottam el felvételeit a rádióhírek helyett.

Amit mostani levelében írt meg, az engem is érdekel, de már nem szorosan devizahiteles probléma.

A színpalak mögött a lényeg megglátni nagyon nehéz – számomra, mármint hogy a szereplők attól függetlenül mire nyílt színen hivatkoznak, a háttérben mit mondanak, mit gondolnak, mire töreksenek. Felemás helyzetünkben sok jel mutat rá, hogy a háttérben sok tekintetben meggondolatlanok.

Tehát a látszatok mit diktálnak.

Lehet tehát hogy Önnek igaza van, ami a parlamenti többség szándékát illeti, de a magán és köztulajdon közti egyenlőség dolgában felhozott megállapítását, érveit vitatom.

A megjegyzésem lényege: fogalmi képtelenség a köz- és magántulajdon egyenjogúsága, és a rendszerváltási problémáink egyik fontos oka volt ezen szemlélet alaptörvényi megjelenése, hivatkozhatósága.

Miért?

Mert **az elégtelen fogalmazás elfedi a lehetséges, sőt szükséges tennivaló lehetőségét.**

A rendszerváltás után az **egész ország reorganizációját** kellett volna célba venni. De nem ez történt, **főleg ami az ország lakosainak helyzetbe hozását illeti.** (Mert az a szovjet megszállás és proletárosító diktatúra, ami itt fél évszázadon át megkérdőjelezhetetlen volt, nem z áldozatok belső lelki vétkeinek volt a következménye, ez nem egy élhetetlen és buta társadalom volt, hanem ezt a világpolitikai korszakot kapta a nyakába mint valami cunamit, pusztító földrengést vagy egyéb kataklizmát). Aki tehát a romok alól kimászott, azt nem k ellene lenéznie, lesajnálnia egyik hatalomnak sem, mégha a romok súlya meg is viselhetett minket. Azaz helyén lett volna, helyén lenne egy józan szembenézés, hogy a politika elégtelensége miben volt gátja az ország talpra állásának a lakosok megviseltsége ellenére.

Mert a lakosság nagyobb részének egyszerűen a nyakára léptek a rendszerváltás folyamatában. A nyakra lépők azzal próbálják igazolni vétkeiket, hogy nem is érdemelt volna többet az ország alul maradó hányada, mert lényegében életképtelenek, kár beléjük minden erőfeszítés. De a nyakra lépők meg alkalmatlanok voltak az országot helyre állító politikára (csak közben úsztak a viszonylagos jólétükben). A legnagyobb probléma, hogy a nyakra lépők elégedettek lévén a személyes helyzetükkel verik a mellüket, hogy náluknál jobban nem is lehetne csinálni. Pedig dehogynem. **Fogalmuk sincsen róla** mennyivel jobban is lehetne csinálni a dolgukat. **Meglepő módon szó szerint nincsen róla fogalmuk, és ez szó szerint nem zavarja őket.** Szóvá kell tenni, hogy legalábbis nagyon úgy tűnik, sem nekünk, sem nekik nincsen róla fogalmunk, mégis úgy tűnik, hogy ezen változtatni kellene.

Az elit tehát (ha igaz a morgolódás) semmivel sem jobb azoknál, akiket megvet. Ez a habzsolóan, minden kikaput kihasználó, és országos politikai feladatának alapvetően megfelelni nem tudó politikai elit-mozaik, elit-egyveleg maga az egyik gátja a kibontakozásnak. Mégiscsak 23 év telt el a rendszerváltás óta. És milyen kormányzatok voltak itt? A Na-élesztő Horn Gyula, aki halálos ágyán is megtérhetett volna (nem tudom ott mit tett), de a politikájában sem tudott teljesen elszakadni 56-os szerepétől, amire lett volna lehetősége, ideje 56 és a miniszterelnöksége között. Antall József lelkében nagy idealistának, kényszerűnek tekintett cselekedeteiben pedig nagy reálpolitikusnak hitte magát, aki mélységesen lebecsülte a gazdaságot. Fel sem tételezte, hogy bármi fontos lehet a gazdaságban, különösen azt nem tételezte fel, hogy olyasmi legyen fontos, amire ő nem tud kapásból gondolni. Azt hiszem a pénzhez háziasszonyi szinten értett. **A magán és köztulajdon közti funkcionális különbség** például tipikusan nem tartozott esti elmélkedéseinek tárgyához. **A magán- és köztulajdon közti funkcionális különbség megfogalmazottsága, annak szerepeltetése az alaptörvényben sok visszaélésnek és még több tévelygésnek vehette volna elejét.** A jelenlegi miniszterelnök annyira nagy intrikus-taktikus, hogy fogalmam sincsen mire vágya, hogy sikerüljön neki, de bizalma a másoktól másolt cselekezésben ijesztő (dán minta Magyarországon, ezzel az erővel angol hajóhadat is álmodhat, spanyol napsütést és ki tudja mi mindent). A szocialista egymást puccsoló 3 miniszterelnökről még rosszabb a véleményem, bizonyára valamifajta mélypontot jelentenek a rendszerváltás lassan emberöltőnyi idejében.

A rendszerváltó elit politikai beágyazottságától és esetleges értelmiségi múltjától eltelev egyszerűen gögös, önhitt, és lelkiismeretlen – márha a magyarság bármilyen esélyét a létezésre, önszervezésre, önbizalomra elhisszük. Mert ők ezzel nem törődnek a jelek szerint, illetve cinikusan csak politikai hívószónak tekintik a lehetőség, az ország életre ébredésének megpendítését, nem pedig politikai célkitűzésnek. Nézzünk néhány szempontot.

A köztulajdon és magántulajdon jogegyenlőségének tétele baljós tünet. Nem kevesebbről van szó, mint a proletarizáló diktatúra szellemiségének kritikátlan és sajnálatos tovább éléséről. Ez ha tetszik a Lenin fiúktól Rákosin át a Kádári szellemi reménytelenségig mindennek az utózenge, mint cseppben a tenger, ebben a kis tételben (egyenlőség a magán- és köztulajdon közt, nagy vívmányként). Ugyanis a proletarizáló diktatúrában a két tulajdonforma különbségének, funkcionális sajátosságainak megítélése egy igen szűk elit kiváltsága volt. Azé az elité, amely mind a magántulajdoni mind a köztulajdoni funkciókat semmibe véve mindent állami tulajdonná minősített (és amely elitre vissza tekintve a mai mezőgazdasági miniszter a közösségi és állami tulajdon közt még mindig nem tud különbséget tenni). E hajdani, a szovjet megszállást idéző kritikátlan definíciós kiváltság akkor volt hatékonyan működtethető, ha még az egyetemeken, még társaságban, még az otthon

hálószobáiban sem kérdőjelezik meg. Illyés Gyula az egy mondat a zsarnokságról versében nagyszerűen letapogatja ezt a világot, ennek a fagyos, halálos, kiúttalan hangulatát. **A tudatlansággá züllött illetéktelenséget, elnyomatást. Akkor léptünk ki a proletarizáló diktatúra munkatáborának kapuján a lelkünkben is, ha már megtárgyalható a kérdés, hogy mire való a magántulajdon és mire másra a köztulajdon** (mert ha ilyen különbség nem lenne köztük, akkor tők fölöslegesen talán ki sem találták volna az eltérő megnevezést, vagy azok jelentése rég egygyé olvadt volna és véletlenül sem használnánk a megkülönböztető jelzőt a tulajdon fogalmához).

Kedves Damm Andrea!

Nagyon kellene, hogy előtérbe kerüljön azon szempont, hogy **a jog szabályoz és nem átlényegít**. Tehát mi a jog funkciója – ennek szem elé kellene kerülnie. Erről vitatkozni kellene. Ezt tálnni kellene. A voluntarista diktatúrában olyan viccek voltak, hogy Mao tanácskozik a vezéreivel, és tanácstalanságában az egyik megjegyzi, hogy ő nem, csak az Isten tudja mi a helyet. Mao felkapja a fejét és rákérdez, mit tudok csak én? Ez ma már lapos vicc, de a jogászokról is elmondható néha. Főleg akik még nem tudtak elég messze keveredni a proletárosító diktatúra hátramaradt, itt keringő lehelletétől. Meg a közgazdászokról is. A legfőbb problémának azt tartom, hogy annyira elhalványult a jog tulajdonképpeni funkciója, annyira félre érthetővé vált, annyira nem kecmeregtünk ki a proletárosító diktatúra verméből, hogy olyan alapokig kellene elmenni, hogy **ki az alanya, alkotója, használója a jognak**. A természetes személy és az ő közösségei. De a kft mint jogi személy már nem alany alkotmányos értelemben – szemben a természetes személlyel. Jogai (felelőssége és szabadsága) végső soron, létkérdésben, alaptörvényben a természetes személyeknek lehet meg az ő közösségeiknek. Joga nem lehet a „tulajdonnak”. A tulajdon fogalma ugyanis egy eszközt jelöl. Tehát jogegyenlőség nem lehet magán és köztulajdon közt. Tudom, hogy azt lehet mondani, lényegében a köztulajdonlási mód és a magántulajdonlási mód közti egyenlőségre vonatkozik a korábbi alaptörvényi megállapítás. De nem segít a jóindulatú szépítés. Mert a funkcionális különbséget kell megállapítani, megfogalmazni, utána jöhet az értelmes döntés, hogy mit lehet/kell magántulajdonba adni és mit egyáltalán nem. Ráadásul hatalmas probléma, hogy a köztulajdont máig állami tulajdonként kezeli például a mai mezőgazdasági miniszter. Ilyen elégtelen absztrakciós szinten nem lehet rendszer váltani, de még változtatni se nagyon.

Megjegyzem igen furcsán érzem magam, amikor mások hivatás-szerűen gyakorolt szakmai tevékenységéhez szólok hozzá épésen kissé. De mi egyébre van mód? Nem kaptam magyarázatot, az életünk múlik, a feladatok elhaladnak mellettünk, és feleslegesen elszalasztott lehetőségekkel. Szóval vissza a levél témájához.

A köztulajdon elsőbbségének megfogalmazói bizonyára a rendszerváltás számos visszasságából indulnak ki. De ha valami nem jó, akkor nem biztos, hogy egy másik véglet jó lesz ugyanabból a fogalmi készletből válogatva. Abban értenék egyet, hogy sem a magántulajdoni sem a köztulajdoni formának általában vett előnye nem lehetséges, mert ugyanúgy tévútra vinnének, mint a „jogegyenlőség”. **A megoldás a két tulajdonforma funkciójának megkülönböztetése – és attól fogva mindegyiket a maga helyén, a maga funkciójában kellene előnyben részesíteni**. Nagyon egyszerű dologról van szó, de az elmúlt 23 évi rendszerváltás azt mutatta, hogy ezt az egyszerű és régen ismert, és helyzetünk sajátosságaira figyelve a réginél talán még jobban kifejtendő megközelítést nélkülözte eddig a magyar rendszerváltás.

De hasonló probléma a pénz fogalmának, mibenlétének, funkciójának, eszközrendszerének a körüljáratlansága is. A devizahitelek botrányának egyik furcsasága, hogy a devizahiteles ügyvédek egyike sem verte nagydobra, hogy közgazdaságilag (mert a pénzhasználat a közgazdaság része, tehát szabályozási problémák tárgyalásakor nem lehet eltekinteni a tulajdonképpeni szabályozott tárgykör

belső sajátságaitól sem), tehát hogy közgazdaságilag a bankok az oklista 80%-át az ügyfeleiktől lopták el. Mert az oklista, az összes érintett szerződő fél, sőt olykor külső szereplők, sőt olykor az állam egyszerűen mellőzhetőnek egy intelligens szerződési rendszerben, amilyenek egy modern gazdaságnak is lennie kell (ami egy modern gazdaság elhagyhatatlan feltétele). Tehát hogy **az oklistát magát lopták el a bankok**, és erről senki sem tesz megjegyzést a reflektor fényben állók közül sem bíróságon sem egyéb helyen. **Az oklista azért fontos, mert bizonyos körülmények közt a szokatlan feltételekre nem számító szerződések teljesíthetetlenek, erkölcsi vagy értelmi okból értelmüket veszítik**, és ezt ki kell tudni mondani, ezt kezelni kell tudni. Példaként 1. a munkanélküliség növekedését a bankok a saját oklistájukban az ügyfél hátrányára való egyoldalú szerződésmódosítási okként szerepeltetik. Pedig ha józanul gondolkodunk, akkor ez csakis az ügyfél oldalán lehetne egyoldalú szerződésmódosítási ok (ügyfél és ügyfél érdekű érdekvédelem oldaláról). Ameddig erre nem állunk át – úgy gondolom, addig nem léptünk ki a proletárosító diktatúra foximaxi közgazdaságtudományának árnyékából. De túl azon, hogy 2. az ügyfél létfeltételeként értelmezhető lakásra a jelzálognak tilosnak kellene lennie, mint a rabszolga szerződésnek, a 3. jelzálogot jelentő lakások piaci értékének csökkenése éppenséggel az ügyfél oldali oklistában kellene szerepeljen.

A bankok állandóan a betétesek pénzével érvelnek és a maguk kölcsönadta pénzét a maguk tulajdonaként szerepeltetik, amihez a legtöbb haladó, nemzeti stb-stb közgazdász egy árva szót sem szól, vagy nagyon keveset, és a jogászok sem hívták fel a közgazdászok figyelmét, hogy mondaniuk kellene végre valamit ez ügyben. **Hitelpénz rendszerben, ahol rendszer szinten jellemzően a betét a nyújtott hitelből keletkezik, időben és oksági sorban a hitel után**, akkor a hitel megtagadásával a hiteltől elzárt ügyfél érdekét hangoztatják a bankok, hogy az ő majdani betétes minősége védelmében nem kap hitelt, vagy csak uzsorás feltételekkel? Képtelenség, de egyelőre a PSZÁF, a kormány, a bíróságok és cakli-pakli a közgazdászok meg jogászok ezen a szinten rekedtek meg. A további részleteket, mint kamatok és egyéb díjak jogosságát hogyan lehetne tárgyalni az alapképlet ismerete, előtérbe helyezése nélkül?

Egy fejlődő gazdaságban, amely talpára akar állani, mi a legfőbb hitelfedezet, amely a bankok számon kérhetnek? Kizárólag és túlnyomó részben a hitel igénylő elszántsága, hogy a hitelt jól használja. Semmi több. Mert a bank nem a saját pénzét adja kölcsön, hanem koncessziós vagy talán megbízásosnak mondható alapon **az ügyfélnek teszi lehetővé, hogy saját jogon vállalkozzon a hitel felvételére**. Sok információt adhatna ügyfelének hitel felvétel előtt, törlesztés alatt, de ez már részlet. Amennyiben nem ez a helyzet, tehát a hitelnek, a kölcsönvett pénz vissza fizetésének nem a vállalás a legfőbb garanciája, akkor egy szűkülő gazdaságban teszik legfőbb fedezetté az ingatlant és egyéb ma oly divatos gúzsba kötő zálogokat. **A hitel tehát alapvetően a hitel felvevő joga, jogosultsága** (bizonyos társadalmi toleranciával, szolidaritással). A banknak koncessziója van a pénz kezelésére, és eléggé furcsa módon a hitelbírálatra – ami lényegében képtelenség, amikor a bankok többsége tőkeérdekeltségben (az ügyféltől különböző, sőt sokszor vele ütköző ellenérdekeltségben dolgoznak a bankok mindenki által elismerten, kormányzati hátszéllel, cinkossággal). Holott a **bank egy közszolgáltató**, amely nem sokban különbözik a vízvezeték üzemeltető közszolgáltatótól vagy személyszállítótól stb. A pénz alapvetően nem a bank tulajdona, hanem a banknak van koncessziója a pénz szakszerű kezelésére – mármint kikerülhetetlenül az ügyfele javára ténykedve - (kb mint egy eredetiség vizsgáló autószerelőnek).

Nem akarok viccelődni, hogy még a cigarettás dobozok felirata szerint is halált okozó szenvedély uzorásaként értelmezhető dohányboltokért milyen versenyfutást szervezett a politika. Elégge erős lenne ebben az eszme-futtatásban arrafelé tovább menni, hogy ezzel az erővel árendába lehetne adni az euthanáziát is. De a kétségtelen tény, **hogy a bankok, a pénz-trafficok az alanyi hiteljogosultakkal szemben élnek vissza a betétesek és a maguk magántulajdoni érdekeire hivatkozva. A legtöbb jogász felhorkanása nélkül.** Nem lehet ugyanis a proletárosító diktatúra foxi-maxi fogalomkészletével kezelni a hovatovább nemzeti tragédiához vezető banki dilettantizmust mind a politikában mind a pénzügyi szakmában, mind egyéb szakmákban és felelős munkavégzésben.

Meg kellene nevezni a hitelhez való alanyi jog mértékét, mikéntjét, biztosítékait és intézményeit. Mert akkor lehet kilépni a devizahiteles erőszakos szélhámoskodás karjaiból. Egyáltalán komolyan kellene venni a devizahitelekkel felmerült elméleti kérdéseket. A devizahitelek által előtérbe került öncsőd is nagyon fontos, és szintén egy jéghegy csúcsa. A jéghegy csúcsának látványa arra való, hogy az alatta levő 9/10-edet is számításba vegyük. Amint **a hitel jog a legalapvetőbb pénzügyi alanyi jog a mechanikus reteszelésű aranypénzt követően kialakult, mára általánossá vált logikai reteszelésű hitelpénz korszakban** (amit banki érdekű hitelbírálat és költségvetési érdekű jegybanki szabályozás nemigen szabadna hogy automatikusan tudjon felülbírálni, mert az alanyi jogú hitel nem fedezet nélküli a megfelelő gazdasági körülmények között), úgy a **csődtörvénynek a végleg becsődölt egyéni, háztartási, végső fogyasztói és végső tulajdonosi gazdálkodás szanálását kellene tárgyalnia – egy másik törvény egyik fejezeteként.**

Ez a másik törvény pedig a hitelhez, önszervezéshez, természeti és társadalmi erőforrásokhoz való jogok portfólióját kellene tárgyalja, e jogok érvényesítésének feltételeit, intézményeit és egyéb dolgait. Egy ilyen törvény már minden bizonnyal kilógna a proletárosító diktatúra itt maradt ponyvájának rongyai alól. Tehát nem temetkezési vállalkozási ügy a csődtörvény, hogy ne zavarjuk a halottat holtában is. Beszéljünk az életről is.

Összefoglalásként:

1. szükséges a **magán és köztulajdon funkció szerinti megkülönböztetése**
2. szükséges az **ellopott oklista vissza adása**, azaz az egyoldalú, a másik fél hátrányára tehető szerződés módosítás oklistájának helyre tétele a szerződő felek minden irányában (mint szerződés kultúra intézményi alapja)
3. szükséges eszköze a **pénzügyi érdekvédelemnek** és pénzpolitikának - **az ügyfelek alanyi hitel jogából kiinduló értelmezés a bankok szerepe, az ügyfelek helyzetére, a kormányzat feladataira**
4. szükséges a **hitelpénz rendszer működési alapmodelljét alapvetően sértő**, azaz diszfunkcionálisan működő bankok, bankrendszer hibáinak megértése, megnevezése, szankcionálása, kompenzálása (mert a társadalom háztartási és vállalati gazdasági érdekét, boldogulását alapvetően gátolja a banki szerepkör mai eltorzult, tehát súlyosan diszfunkcionális állapota)
5. szükséges **az intézményesített életviteli önszervezési feltételek, jogok portfóliójának megnevezése, érvényesülése** a legfontosabb csődelkerülési társadalompolitikai útként - az egyébként nagyon fontos, de önmagában elégtelen öncsőd törvényhez (mert az öncsőd törvény egy tágabb életvezetési portfólió törvény egyik fejezeteként töltheti be maradéktalanul a szerepét)

A felsoroltak figyelmen kívül hagyásával minden újabb parlamenti többség elkezd kiépíteni klientúráját, elkezd lemorzsolni a lehetséges konkurensek klientúráját, és a társadalom pedig érdemtelenül szenved.

tisztelettel
Fáy Árpád

**Dr Damm Andrea, (közjogász, deviza hiteles küzdő, a ki egyébként A Kisgazdapárt pesti kapcsolattartója) levele
KEDVES BARÁTAIM!**

Nagyon fontos, hogy beszámoljak Nektek azon eseményről, amelyen pár szakmabéli barátommal együtt vettünk részt, s amelynek tapasztalata rettenetes jövőt vetít előre Magyarország azon polgárai számára, akik nem tartoznak bele a FIDESZ vezetői által kijelölt személyi klikkbe.

Sokunknak érkezett meghívó (legtöbbször az ügyvédi kamarától kapták) arról, hogy 2013. június 27-én 9.45 és 15 óra között a Budapest, V. Falk Miksa u.1. szám alatti rendezvényközpontban mindenki számára nyilvános konferenciára kerül sor a Magyar Program/Erekly Terv VI. ütemének keretében, amelynek témája és címe: „Az állami ingatlanvagyon sorsa a rendszerváltozás után”. Örömmel vettem ezen részt, mert azt hittem, hogy végre elindul egy következetes folyamat arról, hogy a rendszerváltozás előtt és után jogellenes valamint joggal való visszaélésszerű módon magánszemélyek javára kijátszott állami vagyon visszakérülhet a nemzet, azaz közösségünk tulajdonába. A regisztrációt követően kaptunk mindannyian egy kiadványt, amelyben a program szervezői leírták, hogy 2014 és 2020 közötti időben olyan jogalkotási folyamat megy végbe Magyar Béla nevével fémjelvezve, amelynek során a tulajdon alkotmányos szerkezete Magyarországon átalakul.

A kiadványban leírták a korábbi pártállami vagyon elszámoltatásának jogszabályi kötelezettségek ellenére való elmaradását, s azt az igényt, hogy a kormányzóerőknek kötelessége az elmaradt elszámoltatást elvégeznie. Célként tűzte ki a konferencia szervezője azon igényt, hogy az új jogi szabályozások a nemzeti ingatlanvagyon védelmét szolgálják. Biztatóak voltak ezek a gondolatok számunkra, szívesen vettünk részt a konferencián. Az első előadást dr. Barna Attila, a Széchenyi István Egyetem jogtörténeti tanszékének tanszékvezetője tartotta, aki a 700-as évektől mutatta be azon folyamatot, amely a történelem során bemutatható, mindenkor elítélhető volt párhuzamba a rendszerváltoztatás elítélésével. Már ekkor feltűnt az számomra, hogy ebben a történelmi bemutatásban milyen hangsúlyt adott az előadó annak, hogy amikor a királyok a birtokaikat elosztogatták hűbéreseiknek, mennyire gyengült a hatalmuk és végső soron az Árpád-ház kihalását, az idegen uralkodó hatalom megjelenését is jelentős részben tulajdonította ennek az idegenből érkező uralkodói házasságok jelensége mellett.

Következő előadó Slawomir Cenckiewicz lengyel történész volt, aki kutatója a Lengyel Egyesült Munkáspárt vagyonátmentésének a rendszerváltozás utánra. Értékes előadást tartott, s bemutatta azt a veszélyes személyközösséget, akik a lengyel belpolitikában a mai napig is hálózatuknak köszönhetően mértékadóak, s akik megfosztották a lengyel népet a közösség vagyonától. Történész úr azt gondolta, hogy meghívása őszintén azt szolgálta, hogy megismerhessük azt a párhuzamos történelmet, amelyet hazáink polgárainak meg kellett élniük. A későbbi előadások azonban bemutatták, hogy a kormányzat kizárólagosan felhasználta őt is arra a kommunikációs blöffre, amelyet hangoztat végső, elfogadhatatlan célja elérése érdekében.

A következő előadást dr. Horváth Attila jogtörténetet oktató docens úr mutatta be a Pázmány Péter Katolikus Egyetemről. Ennek témája címében az lett volna, hogy a privatizáció miként zajlott a rendszerváltozás idején. Valójában azonban ezt egy mondattal teljesítette, amely szerint a rendszerváltozás előtt meghozták már azokat a törvényeket, amelyek segítségével a politikai hatalom gazdasági hatalommá lett konvertálható. Az előadás ténylegesen a szocialista rendszerben vezető személyek szociológiai helyzetéről szólt. Bemutatta, hogy a kommunista hatalom által vezetővé emelt személyek azért tartották fenn minden erejükkel hatalmukat, mert képzetlenségük, szerény képességeik miatt a hatalom elvesztése után nem lett volna hova visszavonulniuk. Sajnálom, hogy nem vont tanár úr párhuzamot a mai viszonyokkal. Ugyanis ma a hatalmi elit jelentős részének ugyan van diplomája, talán még egy részük beszél nyelveket is, de jelentős részüknek szakmai tudása – gyakorlat hiányában - szerény és manapság az

értelmiség munkalehetőségeinek beszűkülése miatt esélyük sem lenne arra, hogy a politikai hatalomból való kiesést követően meg tudják maguknak azt az anyagi egzisztenciát, azokat a hatalommal járó előnyöket teremteni, amelyeket a politikai hatalom biztosít számukra. Ebből a szempontból szerény véleményem szerint ma ugyanaz a helyzet, mint ami a szocialista rendszer alatt volt. Ma a hatalmi elit gazdasági holdudvarának a nemzeti vagyonból (állami földek, költségvetés, trafikok, szakmai tartalom nélküli állami állások tömege, jogalkotás) történő vagyonjuttatása azt szolgálja, hogy ha kiesnének a hatalomból, a felhalmozott vagyon biztosítsa továbbra is a gondtalan életet munka nélkül számukra, egyúttal a vagyon fedezet legyen arra, hogy a következő időszakok kormányzatát meg tudják buktatni.

L Simon László előadása a kúriák és kastélyok helyzetéről a rendszerváltoztatás óta érdekes volt, de nem volt érthető, miként kapcsolódott a meghirdetett témához.

Ezt követően következett az az előadás, amely előrevetítette hazánk polgárainak iszonyatos jövőjét magántulajdona kérdésében. Az előadó, dr. Téglási András, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Alkotmányjogi Tanszékének adjunktusa, azt kinyilvánította ugyan, hogy a rendszerváltoztatáskor a korábbi rendszer közjogi helyzete miatt fontos volt a magán és állami tulajdon egyenlőségének alkotmányos garantálása, de ma már ez nem aktuális, s ezért nem mondta ki az új Alaptörvény ugyanezt. Előadása szerint **az volt a célja az Alaptörvény alkotójának és az a célja a jelenlegi kormányzatnak, hogy a nemzeti vagyon elsődleges legyen és annak érdekeit kell, hogy a magántulajdon szolgálja.** Elvtelen kritikát fogalmazott meg az Alkotmánybíróság elmúlt 22 évi munkájával kapcsolatban. Különböző alkotmánybírósági döntéseket hasonlított össze a magán és köztulajdon kérdésében olyan demagóg módon, mintha az 50-es években lettünk volna. **Azt állapította meg, hogy azért lehetett az állami vagyont a rendszerváltozás után széthordani, mert a magántulajdon és az állami tulajdon egyenrangú volt. (Jujj!)** Mintha az almát kellett volna összehasonlítani a körtével és ebből azt állapította meg, hogy e két gyümölcsöt egyformának kell tekinteni akkor is, ha nem azok. Rettenetes volt belegondolni, hogy ez az ember oktatja a jövő közszolgáit úgy, hogy a tudományból kirekeszti a rendszerszerű szemléletet és egy kreált cél elérésének érdeke alá rendeli a tudományos elemzést. Következtetései nem csak megalapozatlanok voltak, de még a laikus hallgatók számára is feltűnt, hogy ezzel a gondolkodásmóddal valami nem stimmel. Tudatnám szívesen tanár úrral, hogy **a nemzeti vagyon széthordása nem azért történt, mert a tulajdonviszonyok egyenlőek voltak, hanem azért, mert olyanok kezében volt a döntés, akiknek célja a nemzeti vagyon elherdálása, a politikai elit magánvagyonának biztosítása volt.** Tanár úr gondolkodásmódja szerint ha egy embert kirabolnak az utcán, az nem azért történt, mert valaki bűnös szándékkal el akarta venni az értékeit, hanem azért, mert a törvény megengedte, hogy az áldozat kimenjen az utcára. Ugye milyen rettenetes?

A nemzeti vagyon kirablását fel lehet deríteni. A FIDESZ a parlamentben eddig az összes erre irányuló kezdeményezést elutasította. Nem kérdés, hogy azért, mert soraikban nagyon sokan vannak, akik a mai napig a nemzettől elvett vagyonból élnek.

A következő előadók: dr. Gál András Levente, a Magyar Közigazgatási és Szervezettefejlesztési Kutatóintézet (ugye nem hallottatok még róla?) kuratóriumi elnöke és egy dr. Lacsny Márton. Ők konkrét ügyeket mutattak be, amelyeket a rendszerváltozáskor történt vagyoneltüntésekről szóltak. Az MHSZ vagyona volt terítéken. Érdekes módon sem az úttörőtáborok, sem a KISZ táborok, sem a teljes feldolgozóipar, sem a teljes könnyűipar, sem a nyomdaipar nincs terítéken, holott kutatások tömege igazolja, hogy milyen tételes jogszabálysértések történtek, amelyekre hivatkozva bírósági perek útján visszanyerhető az állami vagyon. Nem kell hozzá jogszabály alkotás, nem kell az állami tulajdont a magántulajdon fölé sorolni, egyszerűen alkalmazni kell a már közel 50 éve megalkotott, ezt biztosító jogszabályokat.

Következtetésként megállapítható, hogy szegény Magyar Béla nevét felhasználva a kormányzat célja a magántulajdon jogszabályok megalkotásával történő megszerzése a kommunista rendszer jelenségeivel történő rémisztgetéssel. Iszonyatos szándék és rettenetes jövő.

Kérlek Benneteket, nagyon figyeljétek! Új szocializmus épül feudális szemlélettel, szélsőjobboldali demagógiával egy morálisan és fizikailag leépült társadalomban. Terjesszétek leveletem minél nagyobb körben!

Üdvözlettel:

Damm Andrea